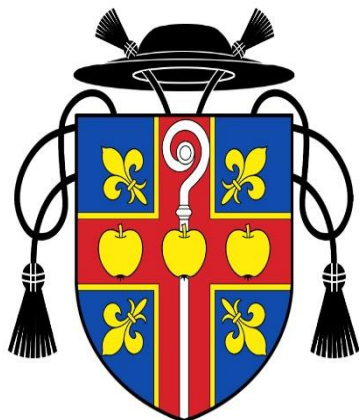

Farní list 136

Římskokatolické farnosti Nižkov

Motto:

*„Tvůj hřích bude smyt.“
(Iz 6,7)*

Vždy s Bohem

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Březen 2022:

- **Úmysl papeže:** *Modleme se za nás křesťany, abychom tváří v tvář novým bioetickým výzvám vždy podporovali ochranu života prostřednictvím modlitby i konkrétního nasazení ve společnosti.*
- **Národní úmysl:** *Modleme se za všechny, kdo se připravují na křest, aby pevně přilnuli ke Kristu a jeho církvi.*
- **Farní úmysl:** *Za větší ochotu naslouchat druhým.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

v minulém čísle Farního listu jsem vám slíbil, že v březnovém čísle – dá-li Pán – už bude úvodník postně laděný. Takže níže můžete posoudit, nakolik se mi podařilo. Na úvod postní doby jsme vyzýváni k obrácení. Co to vlastně obrácení je? Řekl bych, že má dvě základní roviny, patřící k sobě jako dvě strany jedné mince.

Rovina obrácení jako odmítnutí hříchu

Tihle se obrátili

Na Popeleční středu se čte jako první čtení výzva k obrácení z knihy proroka Joela. Podobně – a úspěšně – vyzývá k obrácení a pokání obyvatele Ninive prorok Jonáš. Obě tyto – a mnohé další – výzvy

k pokání můžeme (a měli bychom) vztáhnout na sebe i my. Když se mohli obrátit pohané z Ninive, tím spíše bychom se mohli a měli obrátit my křesťané. Nemáme se na co vymlouvat: příklady mnoha svatých i z doby zcela nedávné nám ukazují, že to opravdu jde.

Jiní se neobrátili

Když se řekne „á“, mělo by se říci taky „bé“. V Bibli nemáme jen úžasné příběhy o tom, jak lidé poslechli výzvu proroka a dali se na pokání a všechno skončilo happy endem. Nalezneme tam i příběhy s opačným výsledkem.

Co se nám svatopisci a redaktoři těmi méně radostnými příběhy asi snaží říci?

Za prvé: hřích, a zvláště pak těžký hřích, je *opravdu velmi vážný problém*. Výmluva, která je dnes myslím docela častá, a sice, že ostatní okolo nejsou (o moc) lepší, neobstojí. Když se problém (těžkého) hříchu neřeší, tak nejenže takřka nikdy samovolně „nevyhnije“, ale zpravidla roste a někdy může přerůst až do přímo obludných rozměrů. Hříšné, zvrácené jednání, se dokonce může stát celospolečenskou normou. Hřích tak může přerůst až do stavu, kdy se stává přímo donebevolajícím (v takovém případě většinou do nebe volá křik zoufalých, velmi zoufalých obětí). Zde bych rád připomenul jedno z méně známých přikázání: „nepřidáš se k většině, páchá-li zlo“.

Za druhé: *Bůh nikdy nepřestává usilovat o obrácení hříšníků a bere velmi vážně i naše přímluvné modlitby za ně* (například modlitbu Abraháma). Nikdo není předem ztracen. A i když je daný hříšník vůči výzvám k obrácení dosti nahluchlý, Bůh ho chce chránit a zachránit i prostřednictvím našich modliteb.

Za třetí: *Bůh vždy ponechává hříšníkům jejich svobodu*. Takže se může stát, že navzdory Božimu oslovení i navzdory těm přímluvným modlitbám ignorují výzvy k obrácení a setrvávají dále v těžkém hříchu, což přináší duchovní (a někdy i tělesnou) smrt.

Za čtvrté: některým lidem k tomu, aby se obrátili a přestali hřešit, nestačí naše (nebo Boží) vlídné domlouvání a *potřebují více či méně „postrašit“*. Podle knihy proroka Jonáše tento postup výborně zafungoval v Ninive.

Závěrem

Určitě bychom ve svém duchovním životě i v tom, jak hovoříme s druhými o Bohu, měli klást hlavní důraz na Boží milosrdenství. Boží láska všechno zlo přemáhá. Bez našeho svobodného souhlasu má Bůh v našem životě „svázané ruce“.

Rovina obrácení jako přijetí Boha a jeho radostné zvěsti do svého života

Na tuto „stranu mince“ se někdy zapomíná. Obrácení zdaleka není jenom o odmítnutí hříchu, ale *také, a především o přijetí Boha a radostné zvěsti o jeho lásce* do našeho života.

V postní době se čtou nádherné úryvky z Janova evangelia. Například setkání Pána Ježíše se samařskou ženou u studny ve čtvrté kapitole představuje krásné téma na celou knihu. Ačkoliv je tato samaritánka bludařka, a navíc hříšnice jak vyšitá, naslouchá otevřeně Ježíšovi, a když od něj *cítí přijetí*, získává *odvahu pravdivě pojmenovat* svoji životní situaci. Díky tomu jí může Ježíš hlásat evangelium a ona ho přijímá, a dokonce předává dále! Nakonec její svědectví napomůže tomu, že se celé město raduje, že mohli slyšet Spasitele světa.

Tento příběh nám ukazuje, že *nikdo není ztracen*, a i kdybychom měli dojem, že daný člověk se na hony vzdálil od Boha, Bůh si k němu dokáže najít cestu. *Dokonce díky návratu jedné zbloudilé hříšnice nachází k Ježíšovi cestu celé město.*

Samařská žena se potkala s Ježíšem u studny v poledne, v době, kdy tam asi nikdo jiný kvůli vedru nechodil a zrovna tam nebyli ani Ježíšovi učedníci (kteří by nejspíš reptali, proč vůbec jejich Mistr mluví s touhle ženštinou). Jde tedy o *setkání o samotě*, kdy je nikdo neruší. Možná bychom si jako předsevzetí do postní doby mohli dát to, že si najdeme

čas na to, abychom se s Ježíšem setkávali právě takto důvěrně a nerušeně o samotě, třeba před svatostánkem nebo nad stránkami Janova evangelia.

Myslím, že právě takováto setkání s Ježíšem patří neodmyslitelně k normálnímu prožívání křesťanské víry, a i v době postní bychom na ně měli dbát stejně tak jako na kající skutky (modlitbu, půst a almužnu). Protože teprve naše setkávání s Ježíšem může dát naší modlitbě, postu i almužně to nejlepší zacílení.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

⇒ Misijní klubko, společenství dětí a další setkávání podle aktuálního vývoje situace.

Březen:

- ⇒ 2. 3. – Popeleční středa – začátek postní doby; den přísného postu
- ⇒ 3. 3. (čtvrtek) – od 17 hod. adorace
- ⇒ 4. 3. (pátek) pastorence nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření; od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 6. 3. (1. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 10. 3. (čtvrtek) pastorence nemocných (Buková)
- ⇒ 11. 3. (pátek) pastorence nemocných (Poděšín + Sirákov); od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 11. 3.-13. 3. – Duchovní víkend pro kluky 13-18 let – klášter Hoješín u Seče, vede R.D. František Filip
- ⇒ 12. 3. (sobota) – seminář o evangelizaci v Novém Adalbertinu (vedle biskupství) v Hradci Králové
- ⇒ 13. 3. (2. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta; celostátní sbírka pro mládež na celostátní setkání mládeže a na Světové dny mládeže v Lisabonu
- ⇒ 18. 3. (pátek) od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 19. 3. (sobota) – slavnost sv. Josefa
- ⇒ 20. 3. (3. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 25. 3. (pátek) - od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 25.-27. 3. – Víkend pro matky a dcery (ve věku 7-10 let) – Trstěnice u Litomyšle (pořádá diecézní Centrum pro rodinu)

- ⇒ 26. 3. (sobota) – ráno mše sv. nebude; odpoledne duchovní obnova s R.D. Dmytrem Romanovským
- ⇒ 27. 3. (4. neděle postní) – od 17 hod. křížová cesta; sbírka na afrického bohoslovce
- **Výhled do dalších měsíců**
- ⇒ 10. 4. – Květná neděle
- ⇒ 15. 4. – Velký pátek
- ⇒ 17. 4. – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 1. 5. (neděle) – pouť v Nížkově
- ⇒ 7. 5. (sobota) – v 10 hod. v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové kněžské svěcení Pavla Jelínka
- ⇒ 14. 5. (sobota) – v 10 hod. primiční mše svatá Pavla Jelínka
- ⇒ 5. 6. (neděle) – koncert Scholy Calandrella
- ⇒ 10. 6. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 12. 6. (neděle) – v 10 hod. udílení svátosti biřmování
- ⇒ 19. 6. (neděle) – slavnost Těla a Krve Páně („Boží tělo“)
- ⇒ 26. 6. (neděle) – první svaté přijímání dětí
- ⇒ 3. 7. (neděle) – pouť v Sirákově
- ⇒ 9.-14. 8. – Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové

❖ **Úklid fary:** 20. 3. Uttendorfská Pavla, Dana

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JSI MÁ RADOST

Velmi mě těší sledovat, jak ve Tvém nitru kvete vnitřní krása, a dívat se, jak ve mně rosteš. Mám radost z každé chvíle, kterou spolu strávíme. Jsem rád, když Ti mohu dát, po čem toužíš. Mám radost, když slyším, jak ke mně voláš. Nikdy nepropadej pocitu, že pro mě nejsi důležitá. Není důvod, aby sis nebyla jistá mou láskou k Tobě. Stále na Tebe čekám, aby ses mohla ve mně a v mé lásce radovat. Je mi potěšením Ti hojně žehnat.

Nečekej, že Tvé nejhlubší touhy a potřeby naplní někdo jiný – zůstane tak v Tobě jen pocit prázdnoty a zklamání. Jedině já mohu

proměnit Tvé slzy v radost a naplnit prázdnotu ve Tvém srdci. Proto se ve mně raduj a budeš žít naplno, protože Ty sama jsi má radost.

S láskou

Tvůj Král a Pán věčné radosti

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Pravý Valentýn?!

Končí nám „valentýnský“ den zamilovaných. Den, kdy si někteří lidé vyznávají lásku více než po celý rok. A teď jde o to, jak si jí vyznávají.

Během dnešního cestování za doktory jsem potkal pár mužů s kytkami v rukou, s bonboniériami a s jinými balíky, které ukrývaly to, co mělo vyjádřit jejich lásku. Pro mě ale byl správným vyjádřením lásky jiný skutek než „jen“ darování něčeho koupeného.

Čekárna nabitá lidmi, malá, takže v ní je dusno. V čekárně je jen pár židlí, takže více lidí v čekárně stojí než sedí. Jsem tam nejmladší. Mezi lidmi, kteří sedí, je i mladá slečna a její milý.

Ona má problém udržet se v klidu – pořád sebou škube. Sedím na neurochirurgii, takže se tomu ani nedivím, už jsem na to zvyklý po těch návštěvách na tomto oddělení. On je normální kluk, který došel se svou dívkou, aby jí dodal odvahy a hlavně proto, že ji má rád a nechce, aby byla sama. On by mohl být klidně někde na ulici, mohl by být doma, mohl jí říci: „Promiň, ale dneska nemám čas.“ Mohl se prostě vymluvit na cokoliv, aby nemusel sedět dlouhou dobu v čekárně plné nerudných lidí. Podle rozhovoru tam s ní nebyl poprvé, takže věděl, co ho čeká, a i přesto s ní přišel.

Mě osobně se toto dotklo, protože mnohdy dáváme lidem dary a jiné věci, kterými si je chceme získat, ale chybí nám skutky obětování se pro druhé, pouhá slova povzbuzení mohou pomoci.

Valentýnský duch má být v rozdávání lásky po celý rok a má být ve skutečích, ne v gestech.

(quido.signaly.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Postní doba – nutné zlo?

Moje vzpomínky z dětství na postní dobu jsou pochmurné. Nechápal jsem, proč je mně (a koneckonců všem, co chodí do kostela) najednou určováno, že se nemáme příliš dívat na televizi, chodit do kina, příliš dobře jíst, že se máme vyvarovat všeho, co jeví jen známku příjemnosti. Z některých kazatelen (v kostelech bez květin a se zahalenými obrazy) jsem slyšel, co všechno nesmíme dělat a jak se máme co nejvíce zapírat. Bůh se mi tak do podvědomí dostával jako ten, který nám chce co nejvíce zkomplikovat život. A čím nám bude hůře, tím lépe... Velmi dobře si vybavuji moment, jak jsem se styděl, když jsem na popeleční středu jako malý kluk vycházel mezi „normální“ lidi z kostela sv. Kříže. Na Příkopech s ušpiněným čelem ... Nechápal jsem, proč to všechno musí být. Možná, že mi to tehdy někdo vysvětlil, ale já si to nepamatuji. Pamatuji si jen, že jsem vnímal, že je to všechno kvůli té „postní době“, která jako nutné zlo předchází Velikonocům, kdy už konečně budeme zbaveni onoho damoklova meče, nesmyslné pochmurnosti a odříkání. Když jsem se pak v dospívání osamostatnil ve víře, byla jedna z prvních věcí, kterou jsem zkoumal, právě postní doba a půst. (A zkoumám dodneška...) Z mého zkoumání nyní vím, že v „postní době“ nejde v první řadě o půst. Půst je jen jedním z prostředků k něčemu důležitějšímu: totiž k obrácení. Ano, hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více než to, čím právě žiji. Obrátit se ale k Tomu, kdo mi nabízí něco většího, předpokládá, že je třeba se od něčeho jiného odvrátit. Abych mohl do svých dlaní přijmout něco většího, musím odložit to, co v nich může překážet. V tom je podstata neustálého rozlišování kudy nás Bůh vede, co nám nabízí a co je pro nás dobré. Moudrost církve předávaná po staletí doporučuje tři, resp. čtyři kroky na cestě obrácení: „půst“, „modlitbu“, „almužnu“ a „smíření“. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně

zříká (peněz, času, aktivit...) a to, čeho se zřekl, poskytuje potřebným – což je podstatou „almužny“. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě.

Požehanou postní dobu!

*Zdroj: www.pastorace.cz
Vybrala: Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatá Františka

Kdy žila: 1384-1440

Liturgický svátek: 9. 3.

Stupeň slavení: nezávazná památka

Patron: ochránkyně žen

Narodila se v římské čtvrti Trastevere v zámožné rodině, která ji již ve 13 letech provdala za šlechtice Lorenza. Františka vynikala křesťanskými ctnostmi, byla skromná, pokorná, oddaná svému muži a pod bohatým oděvem nosila žíněný pas, který jí připomínal oddanost Kristu.

Prožila si nepříjemnou nemoc, po které se souhlasem manžela přestala nosit honosný oděv, a ještě více se věnovala chudým. Často chodila žebrot do odlehlých částí Říma, kde ji neznali, a co vyžebrovala, věnovala potřebným.

Rodina si prožila velké utrpení, když Františčinu nejmladší děti zemřely na následky moru a manžel Lorenzo i zbylý syn byli odvedeni do války. Těžce zraněný manžel byl vyhnán z Říma a mohl se vrátit až po odchodu neapolského nepřítele z Říma. V tomto čase Františka pomáhala ošetřovat chudé v římských nemocnicích. Obětavá Františka byla příkladem mnoha římským ženám, které s ní vytvořily sdružení benediktinských oblátek. Ženy nejprve žily ve svých rodinách a v roce

1433 vytvořily společenství v klášteře Oblátek Tor de' Specchi. Tam se Františka přestěhovala po smrti svého manžela.

Zemřela v klášteře v padesáti šesti letech a pohřbena byla v kostele Santa Maria Nuova nad zříceninami římského fóra. I přes všechna příkoří, kterých se jí v životě dostalo, zůstala věrná Bohu a nebyla lhostejná vůči chudobě a utrpení druhých, na základě těchto ctností byla v 17. století kanonizována a je uctívána jako ochránkyně žen.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v březnu 2022

Úterý 1. března	17:30 Za zemřelého kněze Václava Pospíšila
Středa 2. března Popeleční středa	17:30 Za Václava Vlčka, rodiče a duše v očistci
Čtvrtek 3. března	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 4. března	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 5. března	7:30 Za Miroslava Polreicha, rodiče, za Josefa Synka, manželku a duše v očistci
Neděle 6. března 1. neděle postní	7:00 Za Josefa Wasserbauera, sestru, rodiče, švagrovou, švagry, rod Stránských, Wasserbauerů a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Lenku Šlechtickou, rodiče Jana a Marii Holcmanovy, rodiče Aloise a Boženu Blažkovy, syna Milana a celou přízeň
Pondělí 7. března Památka sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17:30 Za Marii a Josefa Pospíchalovy, sourozence a Marii Novotnou
Úterý 8. března	17:30 Za Josefa a Boženu Kubovy, jejich dceru, syna, zetě, snachu a Karla Kubu

Středa 9. března	17:30 Za Václava a Miladu Fejtovy, rodiče Vlčkovy, za všechny živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Čtvrtek 10. března	17:30 Za Josefa Vlčka, rodiče, rodiče Karla a Marii Sobotkovy, Anežku a duše v očistci
Pátek 11. března	17:30 Za Marii a Františka Bémovy, rodiče a přízeň
Sobota 12. března	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 13. března 2. neděle postní	7:00 Za Marii Štohanzlovou, tři sourozence a rod Nejedlých a Štohanzlů 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za rodiče Staňkovy a duše v očistci
Pondělí 14. března	17:30 Za Růženu a Jana Vlčkovy, syna, zetě a živou i zemřelou přízeň
Úterý 15. března	17:30 Za Vladimíra a Annu Pibilovy, celý rod Pibilů a Prchalů, za Miloslava Lacinu a duše v očistci
Středa 16. března	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Čtvrtek 17. března	17:30
Pátek 18. března	17:30 Za Josefa Šorfa, rodiče a rodiče Puchýřovy a syna a Josefa Kovače
Sobota 19. března Slavnost sv. Josefa, Snoubence Panny Marie	7:30 Za Josefa Šimberského, manželku, oboje rodiče a živou i zemřelou přízeň
Neděle 20. března 3. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Annu, Marii a Jana Němcovy, jejich rodiče, sourozence Němcovy a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Josefa a Věru Roseckých a celý rod

Pondělí 21. března	17:30 Za Josefa Pokorného, sestru, rodiče, rodinu Filipovu a celou živou i zemřelou přízeň
Úterý 22. března	17:30 Za rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Středa 23. března	17:30 Za Josefa Němce, Ladislava Augustina, vnuka Miloše a živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Čtvrtek 24. března	17:30 Za rodiče Hoškovy a syna Miloslava
Pátek 25. března Slavnost Zvěstování Páně	17:30 Za Marii a Jana Holcmanovy, jejich rodiče a sourozence, za vnučku, zetě a snachu a celou přízeň
Sobota 26. března	7:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Neděle 27. března 4. neděle postní	7:00 Za farnost 8:30 Za Jana Dobrovolného, bratry, rodiče, rodiče Janákovy, Jiřího Němce a duše v očistci 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, jeho rodiče, za Františka a Marii Růžičkovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 28. března	17:30 Za Vladimíra Kašpárka, manželku, její dvě sestry, rodiče Eliášovy, jejich děti, zetě Josefa a duše v očistci
Úterý 29. března	17:30 Za mír a pokoj ve světě
Středa 30. března	17:30 Za rodiče Ondráčkovy, dvě dcery, manžele, zetě Karla, manžele Tichých, Blehovy, přízeň a duše v očistci
Čtvrtek 31. března	17:30 Za rodiče Musilovy, jejich rodiče, tři syny a celou živou i zemřelou přízeň

Změny vyhrazeny

Modlitba ponoření do Kristovy Krve

Ježíši, nořím do tvé Krve celý den, který právě začíná
a který je pro mne darem tvé nekonečné lásky.

Nořím do tvé Krve sebe a všechny, které dnes potkám,
na které vzpomínám nebo se o nich něco dozvím.

Nořím do tvé Krve všechny své blízké a ty, kteří mne prosí o modlitbu.

Pane, nořím do tvé Krve všechny situace, které dnes nastanou,
všechny záležitosti, které budu vyřizovat, rozhovory, které povedu,
práci, kterou vykonám, i svůj odpočinek.

Ježíši, zvu tě k těmto situacím, záležitostem, hovorům, práci
i odpočinku.

Prosím tě o to. Ať tvá Krev omývá tyto lidi, tyto situace
a přinese jim osvobození, očistění, uzdravení a posvěcení podle tvé
vůle.

Ať se projeví sláva a moc tvé Krve.

Přijímám všechno, co mi dnes pošleš ke slávě tvé Krve, svaté Církve,
jako zadostiučinění za mé hříchy.

Na přímluvu Panny Marie to vše odevzdávám Bohu Otci.

Celý se dávám k dispozici Panně Marii.

Bezvýhradně jí odevzdávám svou minulost, budoucnost i přítomnost.

Ježíši, děkuji ti za tvou Krev protékající mým životem.

Amen.

Tabulka lektorů v březnu 2022

ÚT	1			Bártová J.		
ST	2	1. čtení		Holcmanová Z.		
		2. čtení				
ČT	3			Chromá H.		
PÁ	4					
SO	5					

NE	6	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	7			Jindrová V.		
ÚT	8			Bártová J.		
ST	9			Laštovičková M.		
ČT	10			Chromá H.		
PÁ	11					
SO	12					
NE	13	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	14			Jindrová V.		
ÚT	15			Bártová J.		
ST	16			Holcmanová Z.		
ČT	17			Chromá H.		
PÁ	18					
SO	19	1. čtení				
		2. čtení				
NE	20	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	21			Jindrová V.		
ÚT	22			Bártová J.		
ST	23			Laštovičková M.		
ČT	24			Chromá H.		
PÁ	25	1. čtení				
		2. čtení				
SO	26					

NE	27	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	28			Jindrová V.		
ÚT	29			Bártová J.		
ST	30			Holcmanová Z.		
ČT	31			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Nové přírůstky ve farní knihovně

Viola Svobodová: Ať před zraky mám život. Svědectví z hospice.

Lékařka Viola Svobodová komentuje v knize svědectví zaměstnanců brněnského a rajhradského hospice. Člověk, který hospice nezná, by nevěřil, jak mohou být svědectví z místa umírání povzbudivá a optimistická. Má to ovšem předpoklad: brát pacienta vážně ve všech jeho potřebách.

Terezie z Avily: Kniha života

Terezie, která byla zároveň mystičkou i zručnou organizátorkou a také reformátorkou karmelitánského řádu, nám v této knize zachovala svůj „duchovní životopis“. Kniha není návodem k přesnému následování, ale může být inspirací pro svůj smysl pro realitu a zároveň hluboký vztah ke Kristu.

Jitka Dominika Krausová: Eskulapova hůl, lampa a kříž.

Sbírka krátkých životopisů, jejichž hrdiny této knihy jsou svatí (a kandidáti svatosti) lékaři, farmaceuti, sestry a zdravotníci z moderní doby, hlavně z 19. a 20. století. Autorka sama disponuje lékařským vzděláním, praxí i nadáním pro psaní podobných textů.

Grazia Ruotolo, Luciano Regolo: Ježíši, postarej se ty!

Katolický kněz Dolindo Ruotolo, kterého sv. Pio z Petrelcini považoval za žijícího světce, ve vzpomínkách své neteře.

Marek Orko Vácha: O málo menší než andělé.

Útlá knížečka malého formátu o pouhých 47 stranách, ve které autor v celkem sedmi obrazech podává různé odpovědi na jednu otázku. A sice na otázku, která podle něj představuje největší současný problém Evropské unie. Na otázku: „Kdo jsme, kdo je člověk“. Kvůli kontextu velmi doporučuji knížečku dočíst celou.

P. Zdeněk Sedlák

Tweetuj s Bohem

Jak se člověk stane svatým?

Ve všech dobách existovali křesťané, kteří byli mimořádně otevření pro Boží milost. Církev tyto křesťany od samého počátku dávala druhým za vzor a prohlašovala je za svaté. Během staletí se vyvinul zvláštní proces, který má prokázat, že člověk, který je považovaný za svatého, jím skutečně je.

Jakmile církev prohlásí nějakého člověka za svatého, můžeme si být jistí, že je v nebi. A to může být velmi užitečná informace, protože to znamená, že tohoto světce můžeme prosit o přímluvu. Vždyť svatí v nebi jsou Bohu mnohem blíží než my tady na zemi!

SVATOŘEČENÍ (KANONIZACE)

Člověk je prohlášený za svatého skrze kanonizační proces. Součástí tohoto procesu je shromáždění věcných důkazů, že tento člověk žil skutečně dobrý a ctnostný život. Kromě toho se musí na přímluvu budoucího světce stát nějaký zázrak, aby bylo zřejmé, že se za nás u Boha přimlouvá.

Takovým zázrakem je většinou uzdravení člověka z vážné nemoci, pro které neexistuje žádné lékařské vysvětlení. Komise lékařů a vědců kriticky prozkoumá každý takový případ, protože nemůže zůstat prostor pro žádnou pochybnost. Uzdravení nesmí být možné vysvětlit vědecky. Na základě takového důkazu může papež prohlásit nějakého člověka za svatého.

KAŽDÝ SE MUSÍ STÁT SVATÝM!

„Ptát se katechumena: „*Chceš přijmout křest?*“ znamená zároveň otázku: „*Chceš se stát svatým?*“. Znamená to dodat jeho cestě radikálnosti Horského kázání: „*Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec*“ (MT 5,48). ... Tento ideál dokonalosti není možné vykládat jako nějakou mimořádnou cestu uskutečnitelnou pro několik „géniů“ svatosti. Cesty svatosti jsou různé a uzpůsobené povolání každého člověka.“ (Jan Pavel II., *Novo Millennio Ineunte*, 31).

KROKY KE SVATOSTI

Aby mohl být člověk prohlášený za svatého, musí se vykonat několik kroků:

- Diecéze nebo řeholní řád musí nejprve dát dohromady soubor důkazů o osobě, jejíž kanonizace se navrhuje. Jakmile Kongregace pro svatořečení a blahorečení, což je oficiální vatikánská organizace zabývající se těmito záležitostmi, přijme tento soubor k prozkoumání, člověk, jehož vyšetřování probíhá, se stává služebníkem Božím.
- Pokud důkazy potvrdí, že zkoumaná osoba se snažila žít jako dobrý křesťan a vedla život heroických ctností, je prohlášená za ctihodnou.
- Pokud se na přímmluvu ctihodné osoby stane zázrak, papež může rozhodnout o jejím prohlášení za blahoslavenou během oficiální slavnostní bohoslužby. 19. října 2003 byla například blahorečena Matka Tereza. U mučedníků, kteří zemřeli pro víru, se zázrak nevyžaduje.
- Pokud se stane další zázrak, případ se znovu předloží papeži, a ten může rozhodnout, že tohoto blahoslaveného člověka prohlásí za svatého, za vzor a přímmluvce pro celou církev.

ZÁZRAK!

Nedávným zázrakem je uzdravení francouzské zdravotní sestry Marie Simon-Pierreové, která trpěla vážnou formou Parkinsonovy choroby. Musela kvůli této nemoci přestat pracovat a lékaři pro ni už nemohli nic udělat. V roce 2005 však její nemoc zcela zmizela poté, co se modlila

k Janu Pavlu II. za uzdravení. Lékaři ani vědci nemohli najít žádné možné vysvětlení.

Po důkladném prozkoumání papež Benedikt XVI. v tomto uzdravení viděl zázrak a důkaz, že Jan Pavel II. je skutečně v nebi. Blahoslavlil Jana Pavla II., neboli prohlásil za blahoslaveného, 2. května 2011. Papež František Jana Pavla II. kanonizoval, neboli prohlásil za svatého, 27. dubna 2014.

KAŽDÝ SE MŮŽE STÁT SVATÝM!

Každý, kdo je v nebi, je svatý. Tvoji prarodiče nebo jiní, které jsi miloval/a a zemřeli, možná nebyli svatořečení, ale stejně mohou být svatými v nebi! S Boží milostí se i ty můžeš stát svatým/svatou skrze modlitbu, svátosti a skutky milosrdenství.

S Boží milostí se svatým může stát kdokoliv. Jenom papež může někoho oficiálně prohlásit za svatého.

*Převzato z knihy *Tweetuj s Bohem*,
upraveno, Marie Bruknerová*

Půst jako šance ...

Jako dospívající jsem postní dobu moc ráda neměla, protože jsem si musela něco odříct – postili jsme se doma, v pátek a v neděli chodili na křížovou cestu. Už tenkrát jsem asi tušila, že půst není dieta a nemá být samoúčelný, ale plně jsem si to určitě neuvědomovala.

Napadá mě, že v době postní jsme vyzýváni, abychom něco **pustili, vypustili, odpustili, připustili.**

Není to jen hra se slovy.

Pustit můžeme třeba nějaký špatný návyk, pustit vztah, na kterém lpíme, dát druhému v partnerském vztahu víc svobody, pustit Boha do těch oblastí, kam jsme ho doteď nepustili.

Upustit od přejídání, přílišného lenošení.

Vypustit něco, čeho je v našem životě moc – sledování televize, příliš mnoho práce na úkor modlitby, vypustit něco, co je zbytečné a brání důležitému.

Odpustit někomu, kdo nám ublížil, možná i odpustit sobě, že nejsme tak skvělí, jak bychom si přáli.

Připustit si třeba nějakého přítele víc k tělu, více investovat do vztahů, připustit, že jsem člověk hříšný a konat pokání.

A konečně je třeba také **napustit** – hlavně prázdnou nádrž naší lásky, napustit ta místa, která zejí prázdnotou něčím kvalitním, napustit svou číši kvalitním vínem, aby z ní mohli pít druzí i náš dobrý Bůh.

Zdroj: www.pastorace.cz

Vybrala: Jana Vosmeková

Stručné shrnutí hospodaření naší farnosti v roce 2021

Vážení farníci, některé z vás by jistě zajímalo, jak naše farnost hospodařila v roce 2021. Naše paní vikariátní účetní Anna Bukovská má již zpracované účetnictví naší farnosti za rok 2021, a právě dnes, 19. února, mi v e-mailové poště od ní „přistály“ základní ukazatele, to znamená to úplně nejzákladnější shrnutí hospodaření.

K 1. lednu 2021 jsme měli na účtu 431 079,61 Kč a v pokladně 20 087,-Kč, což celkem činí 451 166,61 Kč. K 31. prosinci 2021 pak byl stav našeho účtu 583 540,58 Kč a 46 673,- Kč činil stav hotovosti v pokladně (tedy obvykle tam míváme v pokladně podstatně méně). Úvěry jsme žádné neměli ani jsme nikomu žádný úvěr neposkytli. Přes oba přelomy roku se nám „přehouply“ faktury pouze za malé částky do 3000,- Kč před lhůtou splatnosti, které zde nemá smysl uvádět.

Jak vidět, tak i přes určité výdaje v oblasti oprav nám finančních prostředků mírně přibylo. To je dobře, poněvadž další výdaje v oblasti oprav nás čekají v roce 2022 a zvláště pak asi v roce 2023. I proto bych vám chtěl také na tomto místě poděkovat za vaši štedrost.

Dá-li Pán, tak bych vás seznámil s výsledky hospodaření za rok 2021 v některém z dalších čísel podrobněji.

P. Zdeněk Sedlák

Kávové moratorium

Milí farníci, na faře se nahromadily poměrně značné zásoby kávy, které nyní činí celkem asi 3 kg. Zásoby se nacházejí zčásti ve farní kuchyni, zčásti v bytě faráře. Jistě by postačily i na pokrytí potřeby při různých slavnostech a dalších společenských příležitostech. Z tohoto důvodu prosím nenoste do konce roku 2022 ani mně ani do farní kuchyně další kávu. Děkuji vám za pochopení.

P. Zdeněk Sedlák

Vždy s Bohem

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 19. března 2022

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová – redaktoři farního listu
